

Olli aastal tuhhat kahheksa sadja kaks, kümmed ühheksa, et üks jummasakartlik kirriko-õppetaja, Kowlew nimmi, seal sarel mägga holas olli omma ammeti pärrost. Mees olli monned trükkitud seitungi-lehhed Amerika maalt sanud, mis temimale rõõmsad sannumed töid sest, kui arvatamatta ja õnsaste need püüdmised ollid seal eddas läinud, wina-jomissest rahwast ärrawodretada, ja kui mägga se nou seks olli aitnud, kassinusse foggodussi seada. Need sammad rõõmsad sannumed saatsid sedda ülema nimmetud kirriko-õppetajat selle mõtte peale, mis mõanus asji se olleks, kui saaks ka ommas ihhelionnas nisuggust kassinusse foggodust seada. Ja selle makonna sees se läks ehl keigeenneminne tarvis, sest et rahwas seal taudo veel ennam kui maial omma kurja mõllamisse ja jomisse himmo läbbi üsna hukkaminnemisse jone peäl olli. Läksid ennamiste pühhpával omma mahhajdetud kircitusi mõda ja töötasid kõrtsi pole, mis ka kirriko-aial

lahti olli. Seals rahwas piddasid omma wina-tenistust nago omma wöötra-jummala tenistust. Ja et nisuggune furjusse kombe ja selle falli páwa teotaminne nende juures kangesi likumas olli, siis sünib kül arwata, mis alwa lugu ka hargipával seal leiti. Gest et ellased üsna ilma Jummalata kuulsa furjusse sees, ja et walmistasid sel wissil omma hinge vörgele, sepärrast ollid issekelskis allati riio, taplemisse ja wihhaaeno sees, ja pealegi said nende maasjad hopis rüppaküleks. — Neid õnnes tumaid nattuke arvalt jálle Jummalala pole taagasi juhhata da, nende hinged iggawesse hukkatusse eest hoida, ja ka nende wáljaspidise põlwe polest neid suggo jálle hõibo peale aidata, et saaksid auja töö läbbi omma iggapáwest leiba ennestele tenida, ja sest rángast rabha massust ilma jáda, mis wina-fullutaminne nende peale aias; et ühtlase ka õppisid jálle, omma liggimestega rahholiste ellama — keige se